

КОВІН Леонід Іванович (02(15). 01. 1905, м. Котка, нині Фінляндія — 11. 05. 1967, Вінниця) — прозаїк. Член СПУ (1959). Від 1918 — у Москві. Здобув середню освіту.

Працював робітником, службовцем, журналістом. 1942 мобілізов. на будівництво залізниці на Уралі. 1944 як кор. г. «Сталінський шлях» відрядж. до Вінниці, де відтоді й жив. Дебютував 1928 у г. «Гудок». Повісті «Дурь», «Трое» (обидві — 1930), «Начало жизни» (1941; усі — Москва) тематично пов'яз. із життям і працею залізничників. Роман «Дороже жизни» (Москва, 1956) — про боротьбу підпільників із нім. окупантами (використав у творі факти з історії підпіл. руху Вінниччини). Герої повістей «Так летели снаряды» і «Белая трава» (обидві — Москва, 1962) — залізничники на війні та після неї. Творам К. притаманні життєва переконливість образів і картин, точність деталей, напруж. сюжет.

Рекомендована література

1. Рибінцев І. Талант письменника // Вінн. правда. 1967, 4 лип.; Каменюк Т. З ким ми залишились? // Там само. 1990, 13 листоп.

А. М. Подолинний

Бібліографічний опис:

Ковін Леонід Іванович / А. М. Подолинний // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-7315>. — Останнє поновлення : 2023.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).